

bedste var, om vi kunde faa Indførsel her til Landet af Foderstoffer, saa at vi kunde komme i Gang igen med vor egen Produktion. Det er fuldkommen rigtigt, det er Kærnepunktet, og det har jeg ogsaa stærkt understreget i min første Udtalelse.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) indrømmede — og det var ganske naturligt, han gjorde det, han var ret nødt dertil —, at der ikke var kommet noget videre Resultat ud af alle de Anstrengelser, vi havde gjort os i Kødudvalget. Overfor hans Bemærkning om, hvorledes Slagterne var stillede, synes jeg dog, at man kan sige, at Slagterne kan beklage sig over, at man stiller dem overfor Valget mellem enten at skulle drive deres Forretning med Tab eller ogsaa at overtræde de gældende Bestemmelser. Det er et haardt Valg at stille et Erhverv overfor, og det er min Tro — men det skal man ikke saadan dømme om —, at det i de fleste Tilfælde alligevel er gaaet saaledes, at Kødet er kommet til at koste det, det maa koste, saa at Slagterne har faaet den nødvendige Fortjeneste; derfor har Kødordningen ikke haft saa stor Betydning, som man har villet bilde sig ind. Og Konsumenterne har været tilfredse — ja, der har været Rift om Kødet, og de har været glade, naar de har faaet et Stykke, deri bestaar vistnok væsentlig Tilfredsheden. Det ærede Medlem kunde ikke lide, at jeg talte om Landbrugets Beskatning eller om den Afgift, Landbruget har udredet; men man kan ikke komme udenom, at i de to første Aar udredede Landbruget paa det Omraade faktisk en Afgift af 20 Mill. Kr.; i det sidste halve Aarstid, hvor Eksporten er gaaet saa meget ned, er det selvfølgelig blevet meget mindre.

Jeg for mit Vedkommende er ganske tilfreds med det ærede Medlems Tilslutning til de Grunde, jeg har haft for min Modstand mod Maksimalpris paa levende Kvæg. Det har jeg allerede sagt, og det kan jeg kun gentage. Jeg mødte megen Modstand, da vi første Gang havde dette Spørgsmaal til Behandling, og derfor kan det kun glæde mig, at mine Betragtninger i saa Henseende er slaaet igennem:

Det ærede Medlem talte om bevægelig Eksportafgift og spurgte, om det egentlig var saa afskrækkende. Det ærede Medlem har Ret i, at naar Eksportafgiften forhøjes, faas der mindre for Eksportkvæget. Men man ved egentlig ikke noget om, hvorvidt det vil udøve nogen Virkning, endsige nogen betydelig Virkning paa Prisen for det Kvæg, der sælges til Hjemmeforbruget, da det er af en ganske anden Kvalitet end det, der

bliver eksporteret. I hvert Fald kan jeg ikke for mit Vedkommende være med til at indføre en saadan Eksportafgift paa den Maade, at den højtærede Indenrigsminister faar frie Hænder til at sætte den op eller ned, saadan som han maatte synes. Og at gøre det afhængigt af en Indstilling fra Kødudvalget er ikke for mig tilstrækkeligt betryggende.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde haft en ringe Tro til det Arbejde, vi har gjort i Kødudvalget. Det kan gerne være, at han har døjet med at slæbe mig med til det ene eller det andet; det kan være rigtigt nok. Jeg kan kun gentage den Ros, jeg ydede det ærede Medlem for hans ihærdige, desværre efter min Mening forgæves Arbejde. Man har nemlig ikke efter alt det Arbejde kunnet paavise en Vej, der løste Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem var heller ikke fremmed for den Tanke at indføre amerikansk Flæsk. Han mente dog, det skulde være Pølsefabrikkerne, der skulde anvende det. Og han sagde, om jeg hørte rigtigt, at det amerikanske Flæsk var gult og harsk. Det kan jeg ikke tro. Jeg har mange Udtalelser af Folk, der har indført det, om, at det er af meget god Kvalitet.

Den højtærede Minister synes ikke rigtig at ville erkende, at Priserne paa dette Omraade er afhængige af Forholdet mellem Tilførsel og Efterspørgsel; men ved en Vare som levende Kvæg kommer man dog ikke udenom Svingningerne i Priserne begrundet paa Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel paa de enkelte Markeder. Det er endog en Vare, hvor det i ganske særlig Grad gør sig gældende, og jeg tror ikke, der er noget at gøre derved. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil handle i Overensstemmelse med Udtalelserne om, at Krigsforanstaltningerne skal ophøre, saa snart det paa nogen Maade er muligt. Der kan jo ses forskelligt paa, hvornaar det er muligt. Den ærede Minister talte om at bevare en Regulering af Hensyn til Trusterne Prisansættelse. Jeg synes, det ligger noget ved Siden af det, vi her taler om. Det er jo muligt, at en saadan Regulering af visse Forhold kan være paakrævet ogsaa efter Krigen. Men den højtærede Ministers Udtalelser er dog meget mere imødekommende og forstaaende end før; de er ikke i den Grad afvisende overfor de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Østbirk (Lambæk) og jeg har gjort angaaende Indførsel af Flæsk. Man kan ikke komme udenom det Faktum, at et stort Firma — Fællesforeningen af Danmarks Brugsfor-